

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Pentecosta, obrir els cors a l'Esperit

El papa Lleó, que esperem veure ben aviat entre nosaltres, en la seva primera homilia de Pentecosta, l'any passat, ens convidava a tots els cristians a deixar que l'Esperit Sant obri les nostres fronteres. En concret feia referència a tres tipus de fronteres, sobre les quals voldria compartir avui aquesta reflexió.

En primer lloc ell demanava al Sant Esperit de Déu que obri les nostres fronteres interiors. Ens deia en aquella ocasió: «aquesta presència del Senyor dissol les nostres dureses, els nostres tancaments, els egoismes, les pors que ens paralitzen, els narcisismes que ens fan girar només al voltant de nosaltres mateixos. L'Esperit Sant desafía, dins nostre, el risc d'una vida que queda atrofiada i absorbida per l'individualisme».

Perquè a nosaltres ens pot passar també que tinguem por, que ens deixem arrossegat per una cultura i uns ambients que no sempre són favorables a la vida cristiana, i que aleshores ens tanquem en els nostres búnquers, a les nostres seguretats, en els nostres grups i espais de confort. Però el Senyor ens assegura la seva assistència quan sortim a l'encontre de l'altre, perquè la fe es transmet a través del testimoni, i també d'un llenguatge i unes paraules que els homes del món puguin rebre i entendre, com a la primera Pentecosta.

A continuació recorda el Papa que l'Esperit Sant obre les fronteres en les nostres relacions: «quan l'amor de Déu habita en nosaltres, som capaços d'obrir-nos als germans, de vèncer les nostres rigideses, de superar la por envers el que és diferent, d'educar les passions que es remouen dins nostre, els malentesos, els prejudicis, les instrumentalitzacions».

En el cor de la persona hi ha el desig d'unes relacions autèntiques, i de crear vin-

FOTO: SHUTTERSTOCK

cles i lligams veritables i perdurables. És precisament a través de les relacions que aprenem a conuiu, a aprendre dels altres, a descobrir i experimentar que som comunitat, que som família, a saber que estem junts en la missió evangelitzadora que el Senyor ens encomana.

I finalment el Sant Pare afirma que l'Esperit Sant obre les fronteres també entre els pobles, perquè ell «trenca les fronteres i abat els murs de la indiferència i de l'odi, perquè ens ho ensenya tot» i ens «recorda les paraules de Jesús» (cf. Jn 14,26); i, per això, el primer que ens ensenya, recorda i imprimeix als nostres cors és el mandament de l'amor, que el Senyor ha posat al centre i al cim de tot. I on hi ha amor no hi ha espai per als prejudicis, per a les

distàncies de seguretat que ens allunyen del proïsme, per a la lògica de l'exclusió».

Avui, solemnitat de la Pentecosta, celebrem també la Jornada diocesana del laicat, el dia de l'Acció Catòlica i l'Apostolat Seglar amb el lema «Poble de Déu que surt a l'encontre». Donem gràcies a Déu per tants laics conscients que l'acció de l'Esperit Sant els mou a ser deixebles missioners, cristians en el món, ferment enmig dels diferents ambients on són com a presència organitzada d'Església a través de moviments, grups i diferents realitats socials. Us desitjo a tots una bona solemnitat de Pentecosta, i que ens deixem omplir i guiar pel Sant Esperit de Déu!

Escolta aquí
la carta
del Bisbe

ENTREVISTA

Oració
i educació

M. DOLORES IGLESIAS DÍAZ

Enguany es compleixen 150 anys de la fundació de la Companyia de Santa Teresa de Jesús, a càrrec de sant Enric d'Ossó. Ho va fer «mogut pel desig de conèixer i estimar Jesús i de fer-lo conèixer i estimar arreu». I no només va fundar la Companyia —que actualment és present a 21 països— «amb caràcter de cos apostòlic», sinó que també va dur a terme altres obres, totes elles amb el segell teresià. La Gna. M. Dolores Iglesias, STJ, forma part del govern provincial de la Província Teresiana d'Europa.

Quins valors transmet sant Enric d'Ossó des de la fundació de la Companyia?

Enric d'Ossó va descobrir Teresa de Jesús, una dona santa i sàvia, amb un profundíssim zel apostòlic, que va saber explotar les possibilitats donades a una dona d'aquell temps, com a resposta a la seva vocació religiosa. I això és el que demana al darrer terç del s. XIX a les germanes de la Companyia: que responguin a la seva vocació apostòlica dedicant tota la vida a l'oració i a l'educació.

Quins desafiaments té avui la Companyia?

Actualment, ens urgeix una nova manera de comprometre'ns, aprofundint en la nostra identitat comunitària, caminant sinodalment, obertes a l'escolta i al diàleg per buscar el bé comú, amb una crida especial a la cura de la vida amenaçada, especialment en les persones desplaçades i migrants.

Per què es va sentir atreta per l'espiritualitat teresiana?

Perquè és una espiritualitat que, des de la unió íntima amb el Senyor, s'expressa en una mirada profunda i compassiva sobre les persones i els esdeveniments, i el compromís de servir, oferir i compartir sentit. No és que tot ho faci bé, és la certesa que tinc alguna cosa per compartir i el compromís de donar gratuïtament el que rebo gratuïtament; de mirar, cuidar i donar com soc mirada, cuidada i regalada pel Senyor.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

MN. JOSEP RAMON PÉREZ
Canonge de la Catedral de Barcelona

Quan l'Esperit venç
les nostres pors

A vegades escoltem algú dir amb senzillesa: «Jo no sabia parlar de Déu». Potser ho hem pensat nosaltres mateixos. Ens sentim petits, insegurs, poc preparats. Pensem que la fe i com comunicar la nostra experiència de fe és quelcom massa gran per a les nostres paraules o les nostres forces.

Una cosa molt semblant els va passar als deixebles de Jesús. Després de la seva mort, estaven tancats per por. Aquells homes que havien caminat amb el Mestre no s'atreuen a sortir. El mateix sant Pere apòstol, que havia promès fidelitat, va acabar negant-lo per por. Ningú no hauria imaginat aleshores que aquell grup temorós estava cridat a anunciar l'Evangeli a tot el món.

Però tot va canviar el dia de Pentecosta. El llibre dels Fets dels Apòstols explica que l'Esperit Sant va descendir sobre ells com un vent impetuós i com llengües de foc. No va ser només una experiència interior. Va ser una transformació profunda. Els qui estaven amagats van sortir al carrer. Els qui tenien por van començar a parlar amb valentia.

Sant Pere, el mateix que havia negat Jesús, es va aixecar davant la multitud i va anunciar l'Evangeli amb una for-

ça inesperada. I aquell dia molts van creure. Què havia canviat? No havien estudiat més ni havien preparat millor el seu discurs. El que havia canviat era el seu cor. L'Esperit Sant havia fet en ells el que ells sols no podien fer.

També avui ens pot passar el mateix. Molts cristians vivim la fe amb discreció, fins i tot amb una certa por. Pensem que no sabem explicar, que no trobarem les paraules adequades, que la nostra vida és massa fràgil per donar testimoni.

Pentecosta ens recorda una cosa molt senzilla i molt gran alhora: la missió de l'Església no es fonamenta només en les nostres capacitats, sinó en la força de l'Esperit de Déu. Quan un cristià resa, quan demana llum, quan es deixa guiar per l'Esperit, descobreix a poc a poc una valentia nova. No es tracta de parlar molt, sinó de deixar que Déu actuï.

Potser no canviarem el món amb grans discursos. Però l'Esperit Sant pot fer alguna cosa més profunda: transformar la nostra por en confiança, el nostre silenci en testimoni i la nostra vida senzilla en un petit anunci de l'Evangeli.

Això va ser Pentecosta. I, d'alguna manera, continua sent-ho avui.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Experimentar la alegria

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Se nos acercan días de gozo: anhelantes esperamos la visita del Santo Padre. «¡Seamos anfitriones alegres!», nos decía el cardenal Juan José Omella en su carta dominical del 10 de mayo. Sí, «haremos todo lo posible para que el Papa se sienta como en casa». Nuestro arzobispo nos añadía unas bellas y esperanzadoras palabras del venerable Antoni Gaudí: «La gloria es la luz, la luz da la alegría y la alegría es el gozo del espíritu».

La oración y la catequesis nos conducen a recibir la gracia del Señor. De manera solemne, como Iglesia, alzaremos la mirada hacia la Cruz, nuestra salvación y esperanza. En la alegría de estar junto al Señor, hoy la liturgia nos presenta el don, siempre actual, de la venida del Espíritu Santo.

En el día de Pentecostés del pasado año, León XIV nos recordaba que el Espíritu de Dios «nos hace descubrir un nuevo modo de ver y de vivir la vida». Nos conduce «al encuentro con nosotros mismos, más allá de las máscaras que llevamos puestas». Nos orienta y nos enseña a experimentar la alegría en el «encuentro con el Señor». El Espíritu «nos convence de que solo si permanecemos en el amor recibimos también la fuerza de observar su Palabra y de ser transformados por ella».

Que nuestra Señora, María Auxiliadora y Madre de la Iglesia, interceda para que vivamos la alegría que nos llega por el Espíritu y así «nuestra vida se convierta en un espacio hospitalario» (cf. Homilía, 8-6-2025).

Lectures
de la missa
diària
i santoral

25. □ Dilluns. Benaurada Verge Maria, Mare de l'Església (lit. hores: 4a setm.) [Gn 3,9-15.20 o bé Ac 1,12-14 / Sl 86 / Jn 19,25-34]. Sant Beda el Venerable (673-735), prev. i doctor de l'Església; sant Gregori VII, papa (1073-1085), abans monjo Hildebrand; santa Maria-Magdalena de Pazzi (Florència, 1566-1607), vg. carmelitana; sant Urbà I, papa (222-230) i mr.; santa Magdalena-Sofia Barat, fund. rel. del Sagrat Cor, a París (SCJM, 1800); santa Vicenta-Maria López Vicuña, vg., fund. rel. Maria Immaculada.

26. □ Dimarts [Ipe 1,10-16 / Sl 97 / Mc 10,28-31]. Sant Felip Neri (Florència, 1515 - Roma, 1595), prev., fund. Congregació de l'Oratori (CO, 1551). Sant Zacaries, bisbe; sant Quadrat, mr., deixeble dels apòstols; sant Eleuteri, papa (grec, 175-189) i mr.

27. ■ Dimecres [Ipe 1,18-25 / Sl 147 / Mc 10,32-45]. Sant Agustí de Canterbury (s. VI-VII), bisbe, abans monjo a Roma. Sant Juli, mr.; sant Berenguer, monjo. Beat Josep Tous (Igualada, 1811 - Barcelona, 1871), prev. i fund.

28. □ Dijous. Jesucrist, gran sacerdot per sempre [Is 52,13-52,12 o bé He 10,12-23 / Sl 39 / Lc 22,14-20. Un decret de la Congregació per al Culte proposa aquestes lectures per al cicle A: Gn 22,14-20 o bé He 10,4-10 / Sl 39 / Mt 26,36-42]. Sant Germà, bisbe de París; sant Emili, mr.; santa Maria-Anna de Jesús Pa-redes, vg., de l'Equador.

29. ■ Divendres [Ipe 4,7-13 / Sl 95 / Mc 11,11-26]. Sant Just (s. VI), bisbe d'Urgell; sant Pere Sans, bisbe de Foquien i màrtir a la Xina (1747), nat a Ascó (Ribera d'Ebre), dominic. Beat Feliu de Nicòsia, religiós caputxí; beat Ramon Escrivà i companys màrtirs. Sant Pau VI, papa.

30. ■ Dissabte [Jdt 17,20-25 / Sl 62 / Mc 11,27-33]. Sant Ferran (1198-1252), rei castellano-lleonès, patró d'institucions diverses. Santa Joana d'Arc, vg., patrona de França; santa Emília, mare de sants (Basili el Gran, Gregori de Nissa i Pere de Sebaste, bisbes, i Macrina). Beat Pere Tarrés i Claret (Manresa, 1905 - Barcelona, 1950), prevere de la diòcesi de Barcelona; beata Baptista de Varano, vg.

31. □ † Diumenge de la Santíssima Trinitat (lit. hores: 1a setm.) [Ex 34,4b-6.8-9 / Salm: Dn 3 / 2Co 13,11-13 / Jn 3,16-18]. Visitació de la Mare de Déu. Santa Peronella (Petronila), vg.; sant Pasqual, diaca.

DIUMENGE DE PENTECOSTA

Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 2,1-11)

Durant la celebració de la diada de la Pentecosta, es trobaven tots junts en un mateix lloc, quan, de sobte, se sentí venir del cel un so com si es girés una ventada violenta, i omplí tota la casa on es trobaven asseguts. Llavors se'ls aparegueren com unes llengües de foc, que es distribuïren i es posaren sobre cadascun d'ells. Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diversos llenguatges, tal com l'Esperit els concedia de parlar. Residien a Jerusalem jueus piadosos provinents de totes les nacionalitats que hi ha sota el cel. Quan se sentí aquell so, la gent hi anà i quedaren desconcertats, perquè cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua. Estranyats i fora de si deien: «¿No són galileus, tots aquests que parlen? Doncs, ¿com és que cadascú de nosaltres els sentim en la nostra llengua materna? Entre nosaltres hi ha parts, medes i elamites, hi ha residents a Mesopotàmia, al país dels jueus i a Capadòcia, al Pont i a l'Àsia, a Frígia i a Pamfília, a Egipte i a les regions de Líbia, tocant a Cirena, hi ha forasters de Roma, hi ha jueus i prosèlits, hi ha cretencs i àrabs, però tots nosaltres els sentim proclamar les grandeses de Déu en les nostres pròpies llengües».

Salm responsorial (103)

R. *Quan envieu el vostre alè, Senyor, renoveu la vida sobre la terra.*

Beneix el Senyor, ànima meva. / Senyor, Déu meu, que en sou de gran. / Que en són de variades, Senyor, les vostres obres, / la terra és plena de les vostres criatures. R.

Si els retireu l'alè, expiren / i tornen a la pols d'on van sortir. / Quan envieu el vostre alè, reneix la creació, / i renoveu la vida sobre la terra. R.

Glòria al Senyor per sempre. / Que s'alegri el Senyor contemplant el que ha fet, / que li sigui agradable aquest poema, / són per al Senyor aquests cants de goig. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 12,3b-7.12-13)

Germans, ningú no pot confessar que Jesús és el Senyor si no és per un do de l'Esperit Sant. Els dons que rebem són diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol. Són diversos els serveis, però és un de sol el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu, que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots. Perquè el Crist és com el cos humà: és un, encara que tingui molts membres, ja que tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 20,19-23)

Al vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres». Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres». Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdoneu, quedaran sense perdó».

Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Hch 2,1-11)

Al cumplirse el día de Pentecostés, estaban todos juntos en el mismo lugar. De repente, se produjo desde el cielo un estruendo, como de viento que soplaban fuertemente, y llenó toda la casa donde se encontraban sentados. Vieron aparecer unas lenguas, como llamaradas, que se dividían, posándose encima de cada uno de ellos. Se llenaron todos de Espíritu Santo y empezaron a hablar en otras lenguas, según el Espíritu les concedía manifestarse. Residían entonces en Jerusalén judíos devotos venidos de todos los pueblos que hay bajo el cielo. Al oírse este ruido, acudió la multitud y quedaron desconcertados, porque cada uno los oía hablar en su propia lengua. Estaban todos estupefactos y admirados, diciendo: «¿No son galileos todos esos que están hablando? Entonces, ¿cómo es que cada uno de nosotros los oímos hablar en nuestra lengua nativa? Entre nosotros hay partos, medos, elamitas y habitantes de Mesopotamia, de Judea y Capadocia, del Ponto y Asia, de Frigia y Panfilia, de Egipto y de la zona de Libia que limita con Cirene; hay ciudadanos romanos forasteros, tanto judíos como prosélitos; también hay cretenses y árabes; y cada uno los oímos hablar de las grandezas de Dios en nuestra propia lengua».

Salmo responsorial (103)

R. *Envía tu Espíritu, Señor, y repuebla la faz de la tierra.*

Bendice, alma mía, al Señor. / ¡Dios mío, qué grande eres! / Cuántas son tus obras, Señor. / la tierra está llena de tus criaturas. R.

Les retiras el aliento, y expiran / y vuelven a ser polvo. / envías tu espíritu, y los creas, / y repueblas la faz de la tierra. R.

Gloria a Dios para siempre, / goce el Señor con sus obras; / que le sea agradable mi poema, / y yo me alegraré con el Señor. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 12,3b-7.12-13)

Hermanos: Nadie puede decir: «Jesús es Señor», sino por el Espíritu Santo. Y hay diversidad de carismas, pero un mismo Espíritu; hay diversidad de ministerios, pero un mismo Señor; y hay diversidad de actuaciones, pero un mismo Dios que obra todo en todos. Pero a cada cual se lo otorga la manifestación del Espíritu para el bien común. Pues, lo mismo que el cuerpo es uno y tiene muchos miembros, y todos los miembros del cuerpo, a pesar de ser muchos, son un solo cuerpo, así es también Cristo. Pues todos nosotros, judíos y griegos, esclavos y libres, hemos sido bautizados en un mismo Espíritu, para formar un solo cuerpo. Y todos hemos bebido de un solo Espíritu.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,19-23)

Al anocheecer de aquel día, el primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros». Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo». Y, dicho esto, sopló sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos».

COMENTARI

Invitació a l'audàcia

MN. JOAN RODRÍGUEZ I GÓMEZ

Canonge de la Catedral de Barcelona

Amb la digitalització, els àlbums fotogràfics impresos han perdut interès. Els teníem en molta estima: la foto del baptisme, de la primera comunió, del casament, de l'ordenació sacerdotal... Fragments de la nostra vida per al record. L'àlbum ens portava el record d'una felicitat que ja no existeix o, potser, d'un amor que s'ha refredat. El cor humà és una foguera que dona color i amor.

Quan l'Esperit va voler inaugurar els temps de l'Església, a la Pentecosta es va abocar sobre els apòstols «com unes llengües de foc, que es distribuïren i es posaren sobre cadascun d'ells. Tots quedaren plens de l'Esperit i començaren a expressar-se en diversos llenguatges» (Ac 2,3-4). Va ser com un vent fort que tot ho feu anar en renou. Des de llavors, i fins ara i per sempre, l'alè de Déu omple tota la terra i la fa parlar. És el gran do «que va unir tots els llenguatges en la confessió d'una sola fe» (Ac 2,6). És una bonica reflexió sobre el naixement de l'Església en la Pentecosta. En aquell moment, l'Església neix en missió d'anunciar l'Evangelí a totes les nacions. Unitat, diversitat i missió, amb el poder de l'Esperit Sant, són les característiques de l'Església per sempre. Malgrat la diversitat de cultures, l'Església és una en Crist, amb les diferències entre els creients. La Paraula uneix i fa comunió, però també pot dispersar. És aleshores quan cal recordar que «el qui és la Paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle» (Jn 1, 14).

El gran psiquiatre austríac d'origen jueu Viktor Frankl va ser deportat a camps d'extermini nazis: primer a Theresienstadt/Dachau (Txèquia) i després a Auschwitz (Polònia). Fou un llarg captiveri (1942-1945), durant el qual va aconseguir sobreviure en un risc constant. Un cop alliberat, va recordar els companys que havia deixat desprotegits i en perill. Oblidant-se de si mateix, va tornar al camp per continuar servint com a metge, pare i gairebé com a sacerdot, fins a l'alliberament al final de la Segona Guerra Mundial. Va viure molts anys més i va morir a Viena el 1997, als 92 anys. En un dels seus llibres, *L'home a la recerca de sentit* (*Man's Search for Meaning*, 1946), explica la seva experiència. El seu llegat com a psiquiatre, filòsof i supervivent de l'Holocaust és font d'inspiració per a milions de persones. Va trobar el sentit de la vida ajudant els altres.

L'alegria i la pau són fruits de l'Esperit Sant. Les llengües de foc ens escalfen el cor quan estimem Jesús i ens sacrifiquem pels altres. Les llengües de foc donen coratge per predicar la Bona Nova arreu del món. És l'audàcia del testimoni humil i fidel dels missioners: no és temeritat, sinó generositat.

VIDA DIOCESANA

Agenda

Diuenge 24 de maig, a les 10 h. El Sr. Bisbe presideix la Missa a Can Petit, Terrassa, amb motiu de la festa de la Virgen del Rocío. / **A les 18 h,** trobada d'Apostolat Seglar a la Catedral. / **A les 20 h,** confirmacions de la parròquia del Sant Esperit a la Catedral.

Dimarts 26 de maig, a les 10 h. Presentació de l'informe FOESSA de Càritas en el Bisbat.

Dimecres 27 de maig, a les 11 h. Reunió del Consell Diocesà de Càritas en el Bisbat. / **A les 19 h,** reunió de la Comissió diocesana de sosteniment en el Bisbat.

Divendres 29 de maig, a les 11h. Sessió del Consell Presbiteral en el Bisbat. / **A les 19.30 h,** confirmacions a la parròquia de Sant Joan Baptista de Matadepera.

Dissabte 30 de maig.

Jornada Pro Orantibus. /

A les 12.15 h, el Sr. Bisbe

presideix en el Santuari

de Montserrat la Missa

amb motiu de la VIII Tro-

bada de les delegacions

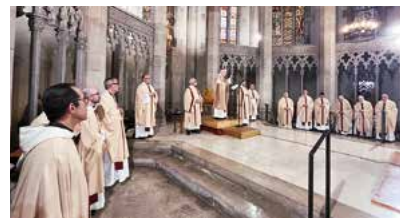

Coneix més sobre l'actualitat de la diòcesi aquí

de la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat. / **A les 16 h,** trobada pasqual de religiosos en el Monestir de dominiques de Sant Domènec de Sant Cugat del Vallès. / **A les 19 h,** confirmacions a la parròquia de Santa Maria de Rubí.

Notícies

El bisbe Salvador presideix l'Aplec de la Salut a l'església de Sant Fèlix de Sabadell. El bisbe Salvador Cristau va presidir a l'església de Sant Fèlix la Missa de la Mare de Déu de la Salut amb motiu de l'Aplec de la Salut de Sabadell, traslladat excepcionalment des del santuari per les restriccions derivades de la pesta porcina. En una celebració molt concorreguda, amb la presència de l'alcaldessa Marta Farrés, altres membres de la corpora-

ció municipal i el Consell del Santuari, el poble fidel va manifestar novament la seva intensa devoció a la Mare de Déu.

Trobada de professors de Religió a Granollers. El dissabte 16 de maig, el Centre parroquial de Sant Esteve de Granollers va acollir la trobada de final de curs de la Delegació d'Ensenyament amb els mestres i professors de Religió. La jornada va incloure pregària, tallers pràctics, presentació de materials didàctics i va culminar amb la celebració de l'Eucaristia.

El bisbe Salvador Cristau rep la Medalla al Mèrit Ecumènic 2026. Divendres 15 de maig, a l'Església Evangèlica Unida de Terrassa, Mons. Salvador Cristau va rebre la Medalla al Mèrit Ecumènic, atorgada per l'Associació Cristians per Terrassa. La glossa va ser feta per la Sra. Ruth Giordano, de

l'Església Evangèlica Unida. Assisití també l'alcald de Terrassa. L'acte va reunir representants eclesials i institucionals i va posar en relleu el compromís amb la unitat dels cristians.

El bisbe Salvador Cristau celebra la festa de la Mare de Déu de Fàtima a Granollers. Dimecres 13 de maig, Mons. Salvador Cristau va presidir la Missa a la parròquia de la Mare de Déu de Fàtima i va confirmar 20 joves i adults. En la seva homilia, va destacar la importància de la pregària, la conversió i la penitència, en sintonia amb el missatge de Fàtima.

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

Pentecostés, abrir los corazones al Espíritu

El papa León, que esperamos ver en breve entre nosotros, en su primera homilía de Pentecostés, el año pasado, nos invitaba a todos los cristianos a dejar que el Espíritu Santo abra nuestras fronteras. En concreto hacía referencia a tres tipos de fronteras, sobre las que quisiera compartir hoy esta reflexión.

En primer lugar, pedía al Santo Espíritu de Dios que abra nuestras fronteras interiores. Nos decía en aquella ocasión: «esta presencia del Señor disuelve nuestras durezas, nuestra obstinación, los egoísmos, los miedos que nos paralizan, los narcisismos que nos hacen girar sólo alrededor de nosotros mismos. El Espíritu Santo desafia, en nuestro interior, el riesgo de una vida que queda atrofiada y absorbida por el individualismo».

Porque a nosotros nos puede pasar también que tengamos miedo, que nos dejemos arrastrar por una cultura y unos ambientes que no son favorables a la vida cristiana, y que entonces nos encerremos en nuestros bunkers, en nuestras seguridades, en nuestros grupos y espacios de confort. Pero el Señor nos asegura su asistencia

cuando salimos al encuentro del otro, porque la fe se transmite a través del testimonio, y de unas palabras y un lenguaje que los hombres del mundo puedan recibir y entender, como en el primer Pentecostés.

A continuación recuerda al Papa que el Espíritu Santo abre las fronteras en nuestras relaciones: «cuando el amor de Dios habita en nosotros, somos capaces de abrirnos a los hermanos, de vencer nuestras rigideces, de superar el miedo hacia lo diferente, de educar las pasiones que se remueven dentro de nosotros, los malentendidos, los prejuicios, las instrumentalizaciones.

En el corazón de toda persona está el deseo de unas relaciones auténticas y de crear vínculos y lazos verdaderos y perdurables. Es precisamente a través de las relaciones que aprendemos a convivir, a aprender de los demás, a descubrir y experimentar que somos comunidad, que somos familia, saber que estamos juntos en la misión evangelizadora que el Señor nos encomienda.

Y finalmente el Santo Padre afirma que el Espíritu Santo abre las fronteras también entre los

pueblos, porque él «rompe las fronteras y abate los muros de la indiferencia y del odio, porque nos lo enseña todo» y nos «recuerda las palabras de Jesús» (cf. Jn 14,26); Y por eso, lo primero que nos enseña, recuerda e imprime en nuestros corazones es el mandamiento del amor, que el Señor en el centro y la cumbre de todo. Y donde hay amor no hay espacio para los prejuicios, para las distancias de seguridad que nos alejan del prójimo, para la lógica de la exclusión».

Hoy, solemnidad de Pentecostés, celebramos también la Jornada diocesana del laicado, el día de la Acción Católica y el Apostolado Seglar con el lema «Pueblo de Dios que sale al encuentro». Damos gracias a Dios por tantos laicos conscientes de que la acción del Espíritu Santo les mueve a ser discípulos misioneros, cristianos en el mundo, fermento en medio de los diferentes ambientes donde están como presencia organizada de Iglesia a través de movimientos, grupos y diferentes realidades sociales. ¡Os deseo a todos una buena solemnidad de Pentecostés, y que nos dejemos llenar y guiar por el Santo Espíritu de Dios!

BISBAT DE TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

